

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/5/2019
Identifikačné číslo spisu:	9511100105
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9511100105.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému A. Y. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 140 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2019 v Bratislave odvolanie obžalovaného A. Y. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Pezinok z 2. novembra 2011, sp. zn. PK-2 T 39/2011, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. Y. zamieta.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Pezinok (ďalej len „špecializovaný súd“) rozsudkom z 2. novembra 2011, sp. zn. PK-2 T 39/2011, podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry (ďalej len „prokurátor“) a obvineným A. Y. a tohto na tam uvedenom skutkovom základe uznal vinným v bode 1/ za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 140 písm. b/ Tr. zák. spáchanom v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/, d/ Tr. zák. a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 145 ods. 1 Tr. zák. spáchanom v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., v bode 3/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zák., v bode 4/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zák. a v bode 5/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zák.

Za to špecializovaný súd obžalovaného Y. odsúdil podľa § 144 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 8 Tr. zák. a § 39 ods. 2

písm. d/, ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov. Odľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu súd uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu sa jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd uložil trest prepadnutia vecí (špecifikovaných v napadnutom rozsudku), ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný Y. 7. júna 2019 odvolanie.

Uviedol, že poučenie z napadnutého rozsudku je v rozpore s čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Keďže Dohovor má prednosť pred § 334 ods. 4 Tr. por., prihliadajúc tiež na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 397/2010, II. ÚS 121/95, II. ÚS 123/95, je treba mať za to, že odvolanie je podané včas.

Namietal, že predsedníčkou senátu, ale hlavne členom senátu bol donucovaný, aby uzavrel dohodu, lebo inak dostane trest 25 rokov; aj prokurátor mal dohodu bez jeho vedomia vopred pripravenú. Doplnil, že v tom čase bol väzobne stíhaný, a preto mal len obmedzené možnosti preukázať, že s ním bolo zle zaobchádzané. Konajúci súd sa stal predĺženou rukou žalobcu, a preto taký senát nemožno považovať za nestranný a nezávislý. Jeho priznanie sa nezakladá na pravde, vo veci je celkovo priveľa rozporov. Svoje priznanie týmto odvoláva, keďže bol k nemu donútený prokurátorom, a to za asistencie senátu a prejedikovaním jeho viny, bez akéhokoľvek dokazovania.

Na podklade týchto skutočností obžalovaný Y. požiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec opätovne prejednal v inom zložení senátu.

K podanému odvolaniu sa prokurátor vyjadril 24. júna 2019 tak, že ho navrhol podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a § 344 ods. 4 Tr. por. (pozn. zrejme § 334 ods. 4 Tr. por.) zamietnuť ako podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Uviedol, že napadnutý rozsudok je zákonný; dohodu o vine a treste obžalovaný uzavrel slobodne a všetky zákonom vyžadované úkony boli aj riadne zaznamenané v podobe zápisníc, ktoré sú súčasťou trestného spisu. Pred uzavretím dohody bol obžalovaný riadne poučený, a to tak o svojich právach, ako aj o postoji prokurátora k dôkaznej a právnej situácii. Obžalovaný Y. nebol k uzavretiu dohody nikým nútený, počas celého procesu mal obhajcu, ktorý bol pri všetkých úkonoch prítomný a mohol sa s ním bez obmedzenia radiť. S ohľadom na tieto skutočnosti, ako aj s ohľadom na časový odstup od úkonov, ktorých zákonnosť obžalovaný aktuálne namieta, je potrebné jeho námietky vyhodnotiť ako účelové.

Okrem toho, odvolanie obžalovaného Y. nie je prípustné, keďže podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a § 344 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku, ktorým bola schválená a potvrdená dohoda o vine a treste riadny opravný prostriedok nie je prípustný; predmetný záver nespochybňuje ani čl. 2 Protokolu č. 7 Dohovoru. V tomto smere mal obžalovaný právo podať mimoriadny opravný prostriedok podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Odvolanie, ako i kompletný spisový materiál bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne doručený 26. júna 2019; po jeho preskúmaní najvyšší súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného Y. nie je prípustné.

Podľa § 334 ods. 4 Tr. por. ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v

tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Keďže napadnutým rozsudkom bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá z 2. novembra 2011, sp. zn. VII/2 Gv 43/10-110, medzi prokurátorom a obžalovaným Y., je evidentné, že odvolanie obžalovaného Y. s poukazom na § 334 ods. 4 Tr. por. nie je prípustné (zv. V, č. l. 1055, 1071c). Ako to vyplýva z judikátu R 58/2008, takto schválenú dohodu môže napadnúť iba minister spravodlivosti, a to len dovolaním z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Na podklade uvedeného najvyšší súd odvolanie obžalovaného Y. postupom podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z neverejného zasadnutia podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako neprípustné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.